

บทที่ 4

ผลการทดลอง

การทดลองที่ 1 อิทธิพลของวันที่แตกต่างกันในการทดลองกราฟมาตรฐานเพื่อการวิเคราะห์ก๊าซ เอทิลีนโดย วิธี gas chromatography พบว่าการทดลองในวันที่แตกต่างกันทำให้พื้นที่ได้กราฟที่อ่านได้จากเครื่อง gas chromatograph ในแต่ละการทดลองไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ 3, ภาคผนวกที่ 1.1)

ตารางที่ 3 พื้นที่ได้กราฟที่อ่านได้จากเครื่อง gas chromatograph ในวันที่ทดลองต่างกัน

วันที่ทำการทดลอง	ข้อมูลคืนพื้นที่ได้กราฟที่อ่านได้จากเครื่อง GC (ตารางมิลลิเมตร)	ข้อมูลที่ transform ด้วย $\sqrt[8]{x+1}$
15 มกราคม 2541	2.783×10^4	3.129
20 มกราคม 2541	2.798×10^4	3.128 NS

หมายเหตุ : NS (Non Significant) = ไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยการ

วิเคราะห์ Analysis of variance , CV = 0.69 % (transform ข้อมูลด้วย $\sqrt[8]{x+1}$)

CV = 7.28% (untransform) ทำการทดลอง 5 ชี้, treatment mean difference = 2 %
of overall mean (ภาคผนวกที่ 1.1)

นอกจากนี้ยังพบว่า ความเข้มข้นของก๊าซเอทิลีนมาตรฐาน 5 ระดับทำให้พื้นที่ได้กราฟที่อ่านได้จากเครื่องแตกต่างกัน (ภาคผนวกที่ 1.1) โดยมีความสัมพันธ์ระหว่างความเข้มข้นของก๊าซเอทิลีน มาตรฐานที่ความเข้มข้น 0.1 , 1 และ 10 สตด กับพื้นที่ได้กราฟที่อ่านได้จากเครื่อง GC แบบเป็นเส้นตรง (รูปที่ 12 และ ตารางภาคผนวกที่ 1.8) โดยที่กราฟมาตรฐานมีสมการเส้นตรง (linear regression) คือ

$$Y = 0.0011219 + 0.00013254 (X) \quad (\text{ภาคผนวกที่ 1.9})$$

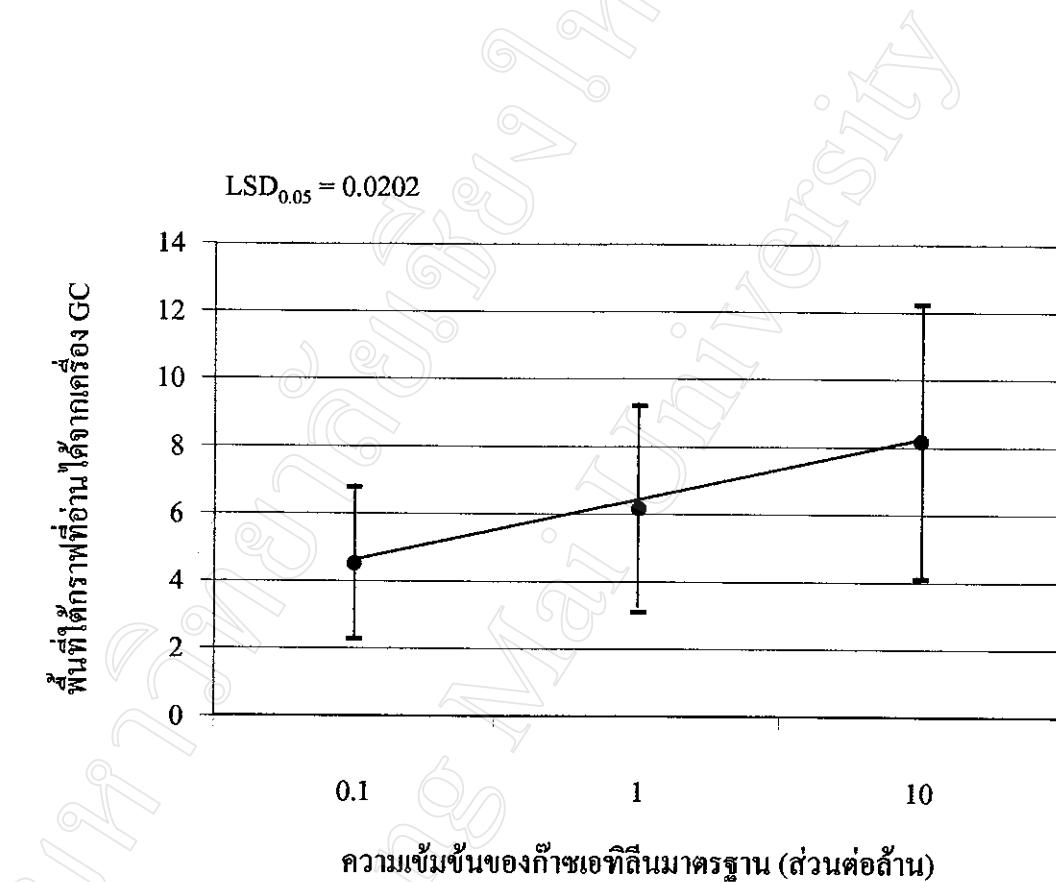
$$r = 0.9984, P < 0.00000, n = 30$$

$$r^2 = 0.9968$$

โดยที่ Y คือ ความเข้มข้นของเอทิลีน มีหน่วยเป็นส่วนต่อส้าน และ X คือ พื้นที่ได้กราฟที่อ่านได้จากเครื่อง gas chromatograph มีหน่วยเป็นตารางมิลลิเมตร ซึ่งค่า minimum = 746.02 ตาราง

มิลลิเมตร และค่า maximum = 75440.45 ตารางมิลลิเมตร (ซึ่งจะทำให้ค่า Y minimum = 0.1 ส่วนต่อด้าน , Y maximum = 10 ส่วนต่อด้าน)

นอกจากนี้ ยังพบว่าวันที่ทำการทดลองกับความเข้มข้นของก๊าซเอทธีนมาตรฐาน ไม่มี interaction กัน (ภาคผนวกที่ 1.1)

รูปที่ 12 พื้นที่ได้กราฟที่อ่านได้จากเครื่อง GC เฉลี่ยของก๊าซเอทธีนมาตรฐาน
ที่ระดับความเข้มข้นต่างๆ

หมายเหตุ : เมื่อตรวจสอบค่าวิธี Polynomial contrast ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 %

$$CV = 0.69 \% \text{ (transform ข้อมูลด้วย } \sqrt[5]{x+1} \text{)}$$

ทำการทดลอง 10 ชั้ง , treatment mean difference = 2 % of overall mean (ภาคผนวกที่ 1.8)

การทดลองที่ 2 การศึกษาอิทธิพลของความขาวของดินที่มีต่อการวิเคราะห์ปริมาณออกซิเจนในยอดลินีจีพันธุ์ชุงชวย พนว่าความเข้มข้นของออกซิเจนในยอดลินีจีพันธุ์ชุงชวยขนาด 5 , 7.5 และ 10 เซนติเมตร ไม่มีความแตกต่างกัน (ตารางที่ 4) CV = 7.29 % (untransform) โดยที่กราฟมาตราฐานมีสมการเส้นตรง (linear regression) คือ

$$Y = 0.00016554 + 0.00013222 (X) \quad (\text{ภาคผนวกที่ 2.5})$$

$$r = 0.9980, P < 0.00000, n = 15$$

$$r^2 = 0.9960$$

โดยที่ Y คือ ความเข้มข้นของออกซิเจน มีหน่วยเป็นส่วนต่อส้าน และ X คือ พื้นที่ได้กราฟที่อ่านได้จากเครื่อง gas chromatograph มีหน่วยเป็นตารางมิลลิเมตร ซึ่งค่า minimum = 755.16 ตารางมิลลิเมตร และค่า maximum = 75630.57 ตารางมิลลิเมตร (ซึ่งจะทำให้ค่า Y minimum = 0.1 ส่วนต่อส้าน , Y maximum = 10 ส่วนต่อส้าน)

ตารางที่ 4 ความเข้มข้นของออกซิเจนในยอดลินีจีพันธุ์ชุงชวยที่ความขาวต่างกัน

ความขาวของดินจีพันธุ์ชุงชวย (เซนติเมตร)	ข้อมูลคืนพื้นที่ได้กราฟ (ตารางมิลลิเมตร)	ความเข้มข้นของออกซิเจนใน ช่องว่างระหว่างเซลล์ (ส่วนต่อส้าน)
5	954.71	1.264
7.5	923.21	1.222
10	902.39	1.194
		NS

หมายเหตุ : NS (Non Significant) = ไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยการวิเคราะห์ Analysis of variance , CV = 7.29 % (untransform) ทำการทดลอง 7 ชุด , treatment mean difference = 10 % of overall mean (ภาคผนวกที่ 2.1)

การทดลองที่ 3 การศึกษาอิทธิพลของความยาวยอดที่มีต่อการวิเคราะห์ปริมาณเออทีลีนในยอดมะปรางพันธุ์ญูลเกล้า พบว่าความเข้มข้นของเออทีลีนในยอดมะปรางพันธุ์ญูลเกล้าขนาด 5 , 7.5 และ 10 เซนติเมตร ไม่มีความแตกต่างกัน (ตารางที่ 5) $CV = 10.55\%$ (untransform) โดยที่กราฟมาตราฐาน มีสมการเส้นตรง (linear regression) คือ

$$Y = 0.0020313 + 0.00013286 (X) \quad (\text{ภาคผนวกที่ 3.5})$$

$$r = 0.9988, P < 0.00000, n = 15$$

$$r^2 = 0.9976$$

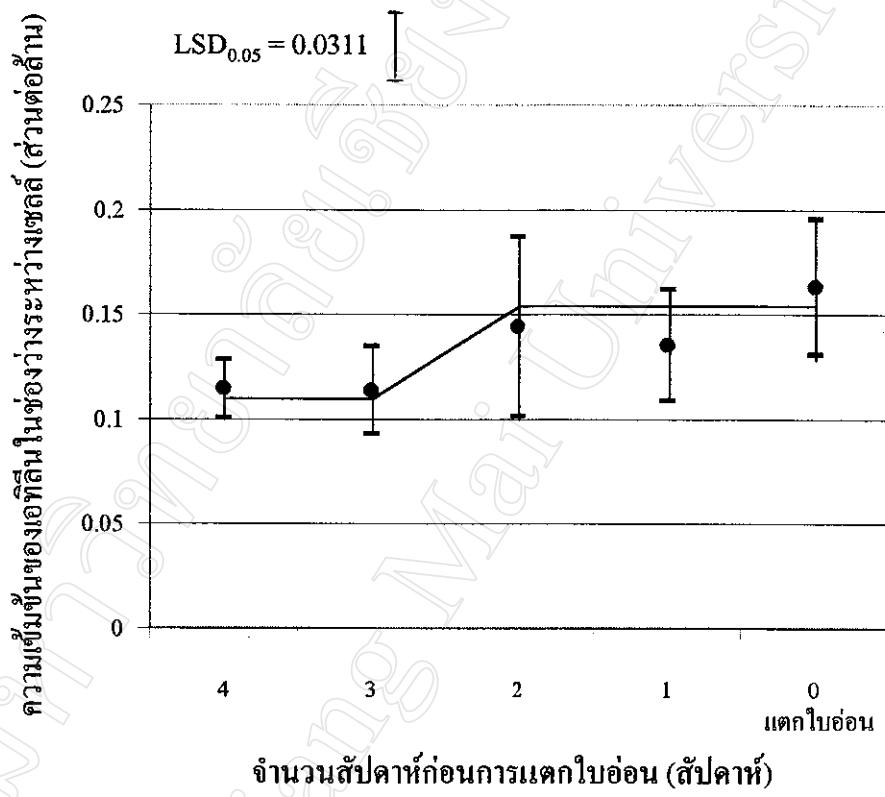
โดยที่ Y คือ ความเข้มข้นของเออทีลีน มีหน่วยเป็นส่วนต่อถ้าน และ X คือ พื้นที่ได้กราฟที่ อ่านได้จากเครื่อง gas chromatograph มีหน่วยเป็นตารางมิลลิเมตร ซึ่งค่า minimum = 737.38 ตารางมิลลิเมตร และค่า maximum = 75251.90 ตารางมิลลิเมตร (ซึ่งจะทำให้ค่า Y minimum = 0.1 ส่วนต่อถ้าน, Y maximum = 10 ส่วนต่อถ้าน)

ตารางที่ 5 ความเข้มข้นของเออทีลีนในยอดมะปรางพันธุ์ญูลเกล้าที่ความยาวต่างกัน

ความยาวยอดมะปราง (เซนติเมตร)	ข้อมูลคิดพื้นที่ได้กราฟ (ตารางมิลลิเมตร)	ความเข้มข้นของเออทีลีนใน ช่องว่างระหว่างเซลล์ (ส่วนต่อถ้าน)
5	891.21	1.204
7.5	825.01	1.116
10	943.64	1.273
		NS

หมายเหตุ : NS (Non Significant) = ไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยการวิเคราะห์ Analysis of variance , $CV = 10.55\%$ (untransform) ทำการทดลอง 7 ช้ำ, treatment mean difference = 12 % of overall mean (ภาคผนวกที่ 3.1)

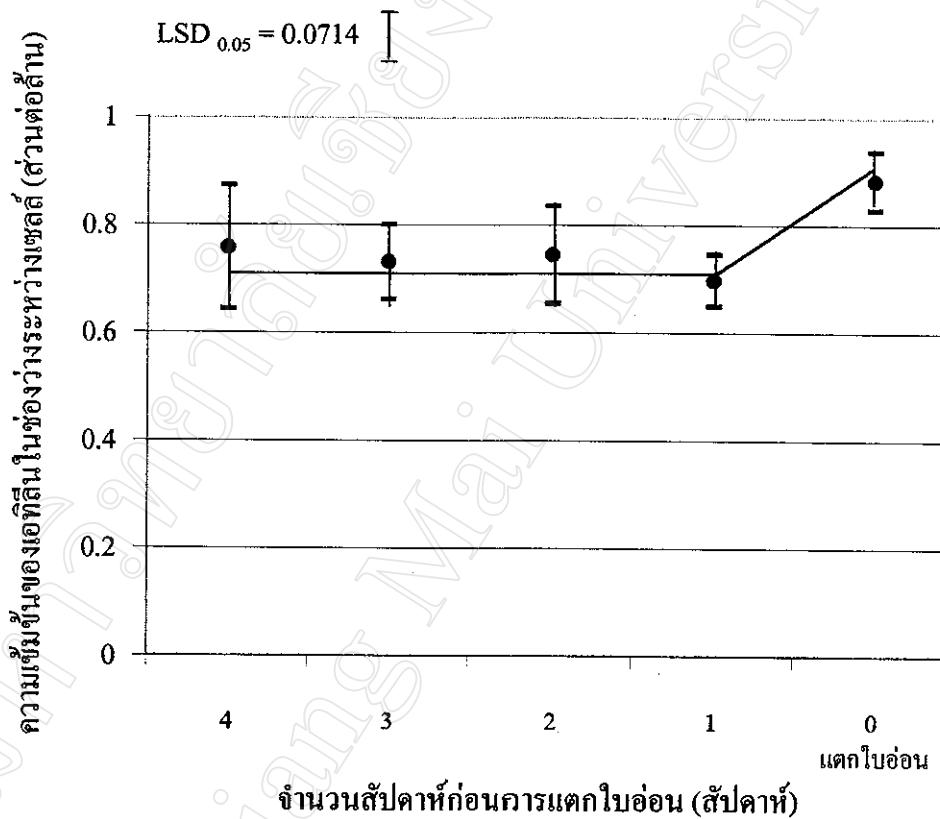
การทดลองที่ 4 การศึกษาการเปลี่ยนแปลงปริมาณเออทีลีนในช่วงก่อนการแตกใบอ่อนในยอดลิ้นจี่พันธุ์ช่องชวย พบว่าความเข้มข้นของเออทีลีนในยอดลิ้นจี่มีค่าต่ำและคงที่ระหว่างในสัปดาห์ที่ 3 – 4 ก่อนการแตกใบอ่อน จำนวนจะเพิ่มขึ้นในสัปดาห์ที่ 2 และ 1 แล้วหลังจากนั้นจะคงที่ไปจนถึงสัปดาห์ที่แตกใบอ่อน (รูปที่ 13)

รูปที่ 13 ความเข้มข้นของเออทีลีนในยอดลิ้นจี่พันธุ์ช่องชวย ก่อนการแตกใบอ่อน

หมายเหตุ : เมื่อตรวจสอบค่าเอฟฟิซี LSD ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % ,
 $CV = 21.04\%$ (untransform) , ทำการทดลอง 7 ชุด ,
 treatment mean difference = 25 % of overall mean
 (ภาคผนวกที่ 4.5)

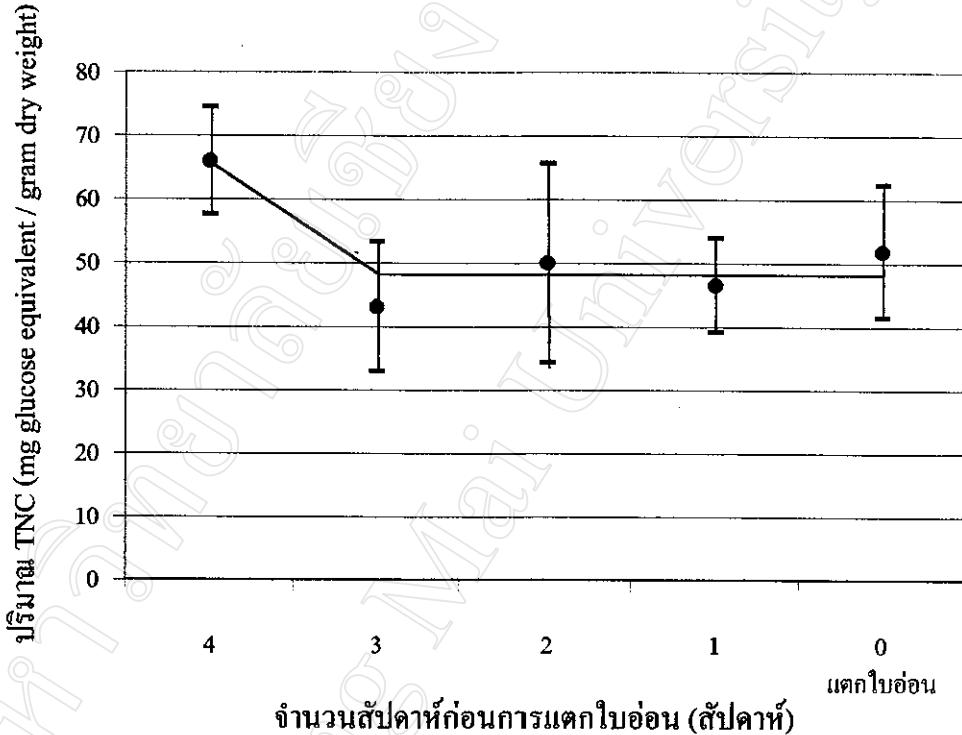
การทดลองที่ 5 การศึกษาการเปลี่ยนแปลงปริมาณเออทีลีนก่อนการแตกใบอ่อนในยอดประปางพันธุ์ ทุกเกล้า พบร่วมความเข้มข้นของเออทีลีนในยอดประปางมีความเข้มข้นคงที่ตั้งแต่สัปดาห์ที่ 4 ก่อนการแตกใบอ่อนไปจนถึงสัปดาห์ที่ 1 ก่อนการแตกใบอ่อนและจะเพิ่มขึ้นในสัปดาห์ที่แตกใบอ่อน (รูปที่ 14)

รูปที่ 14 ความเข้มข้นของเออทีลีนของยอดประปางพันธุ์ทุกเกล้า
ก่อนการแตกใบอ่อน

หมายเหตุ : เมื่อตรวจสอบค่าวิชี LSD ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 %
 $CV = 10.39\% \text{ (untransform)}$, ทำการทดลอง 10 ชุด
 $\text{treatment mean difference} = 10\% \text{ of overall mean}$
(ภาคผนวกที่ 5.5)

การทดลองที่ 6 การเปลี่ยนแปลงปริมาณคาร์บอโนไดออกไซด์ในช่องก่อนการแตกใบอ่อนในยอดลินจิ้งพันธุ์สูงชวาย พบว่าปริมาณ TNC ในยอดลินจิ้งพันธุ์สูงชวายสัปดาห์ที่ 4 ก่อนการแตกใบอ่อน มากนั้นจะลดลงในสัปดาห์ที่ 3 ก่อนการแตกใบอ่อนและมีค่าคงที่ไปจนถึงสัปดาห์ที่มีการแตกใบอ่อน (รูปที่ 15)

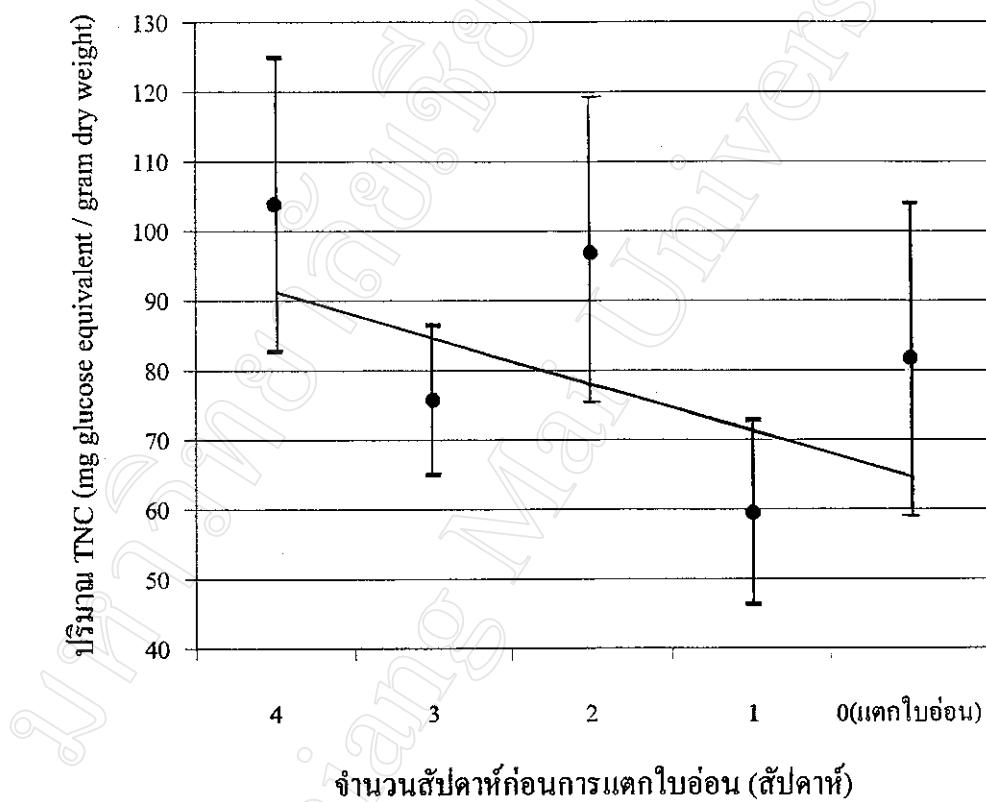
รูปที่ 15 ปริมาณ TNC ในยอดลินจิ้งพันธุ์สูงชวายก่อนการแตกใบอ่อน

หมายเหตุ : เมื่อตรวจสอบค่าวิธี Polynomial contrast ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % ,

CV. = 21.56 % (untransform) , ทำการทดลอง 6 ชุด , treatment mean

difference = 25 % of overall mean (ภาคผนวกที่ 6.6)

การทดลองที่ 7 การศึกษาการเปลี่ยนแปลงปริมาณคาร์บอไไฮเดรตในช่วงก่อนการแตกใบอ่อนในยอดมะปรางพันธุ์กล้วย พบว่าปริมาณ TNC ในยอดมะปรางจะเปลี่ยนแปลงแบบลดลงเรื่อยๆ ตามลำดับแบบเส้นตรง (ตารางภาคผนวกที่ 7.6) กล่าวคือ ปริมาณ TNC สูงสุดคือที่ 4 สัปดาห์ก่อนการแตกใบอ่อน และมีปริมาณต่ำสุดในสัปดาห์ที่แตกใบอ่อน (รูปที่ 16)

รูปที่ 15 ปริมาณ TNC ในยอดมะปรางพันธุ์กล้วยก่อนการแตกใบอ่อน

หมายเหตุ : เมื่อตรวจสอบด้วยวิธี Polynomial Contrast ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % , CV. = 18.77 % (untransform) , ทำการทดลอง 8 ช้ำ , treatment mean difference = 19 % of overall mean (ภาคผนวกที่ 7.6)